

عنوان مقاله:

روابط خانوادگی و کنش مبتنی بر دلبستگی عاطفی تعمیم یافته در جوانان

محل انتشار:

مجله جامعه شناسی ایران، دوره 6، شماره 4 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

خدیجه سفیری - عضو هیئت علمی گروه علوم اجتماعی دانشگاه الزهرا

مهناز جزایری - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد جامعه شناسی از دانشگاه الزهرا

خلاصه مقاله:

خانواده اولین کانون یادگیری روابط اجتماعی است. جوان تحت تاثیر فضای عاطفی خانواده اولین گامها را به سوی کنش مبتنی بر دلبستگی عاطفی تعمیم یافته بر می دارد. هدف از این پژوهش بررسی وضعیت عاطفی خانواده ها، در سطح شهر تهران و بررسی وضعیت کنش مبتنی بر دلبستگی عاطفی تعمیم یافته در جوانان و رابطه بین این دو می باشد. رویکرد نظری تحقیق در بخش عاطفی تئوری لی پلی و در بخش کنش مبتنی بر دلبستگی عاطفی تعمیم یافته تئوری مونچ می باشد. تعداد ۳۸۰ آزمودنی شامل دختران و پسران مناطق مختلف آموزش و پرورش در سال سوم دبیرستان و به شیوه نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند. وضعیت عاطفی به وسیله چهار معرف: احترام، احساس لذت، گرمی روابط و انتقال محبت، سنجش و معرف های کنش مبتنی بر دلبستگی عاطفی تعمیم یافته عبارت بودند از "وفاداری، وابستگی عاطفی و تعهد تعمیم یافته. نتایج تحقیق نشان داد اکثر جوانان از وضعیت عاطفی خانواده خود راضی بودند. در این میان فضای عاطفی بر ای پسران بیش از دختران بود و از طرفی وضعیت کنش مبتنی بر دلبستگی عاطفی تعمیم یافته جوانان در حد متوسط بوده و در این میان دختران نسبت به پسران از کنش مبتنی بر دلبستگی عاطفی تعمیم یافته بیشتری برخوردار بودند.

کلمات کلیدی:

وضعیت عاطفی خانواده، کنش مبتنی بر دلبستگی عاطفی تعمیم یافته، تعهد تعمیم یافته، وابستگی عاطفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1710974>

